

Grundlov". I det første Afsnit under I, §§ 1—3 inklusive, er der ikke foreslaaet nogen Ændring. I Afsnit II, §§ 4—10 inklusive, er foreslaaet nogle Ændringer, saaledes til § 7, hvor Ordet: „Geheimarkivet“ foreslaas ændret til „Rigsarkivet“ af den simple Grund, at der ikke mere findes noget Geheimarkiv, det er ophævet. I § 8, der handler om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, er der udeladt en Passus, som lyder saaledes: „Indtil saadan Lov er givet, føres Regeringen i det nævnte Tilfælde midlertidig af Statsraadet. Dette skal da straks indkalde Rigsdagen, som i en forenet Samling (§ 67) tager Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Regeringen, indtil Kongen kan tiltræde samme“. Da der, siden denne Grundlovsbestemmelse blev indført i Grundloven, ved særlig Lov er taget Bestemmelse om dette Forhold, har man anset det for overflødig og unyttigt at lade denne Passus blive staaende i Grundlovens § 8. I § 9 har man ændret Ordet: „Civiliste“ til „Statens Ydelse til Kongen“, og i § 10 er Ordet: „Apanager“ ombyttet med Ordet: „Aarpenge“ i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget, efter den nuværende Konges Tiltrædelse i den Lov, hvorved Statens Ydelse til Kongen da blev bestemt.

I Afsnit III, §§ 11—28, inklusive, er der tilføjet i § 15, der handler om Statsraadet, følgende: „og i de Tilfælde, hvor Lovgivningsmagten i Henhold til Bestemmelsen i § 8, 1ste Punktum, maatte have tillagt Statsraadet Myndighed til at føre Regeringen“. I § 16 har man foreslaaet at ombytte Ordet: „Konseilspræsident“ med Ordet: „Statsminister“. Alle andre Mini- stre har jo Betegnelser, der svarer til deres Embedsfunktion. Saaledes har vi Udtrykket: „Indenrigsminister“, „Justitsminister“, „Forsvarsminister“, „Finansminister“ o. s. v., men derimod har vi hidtil haft Betegnelsen: Konseilspræsident for Førsteministeren. Man anser det for mere praktisk i Fremtiden at lade ham benævne: „Statsminister“, hvilket er i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet i vore Nabolande Sverige og Norge. I § 19, der handler om Rigsdagens Sammentræden, og som begynder med: „Kongen sammenkalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar“, har man udeladt Bestemmelsen om, at Rigsdagen ikke kan forblive samlet udover 2 Maaneder uden Kongens Samtykke, og man har i første Punktum efter Ordene: „Kongen sammen-

kalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar“ tilføjet: „og tager Bestemmelse om, naar den skal sluttes“. Og der tilføjes derefter: „Dette kan dog ikke ske, forinden der i Henhold til § 48 er tilvejebragt lovlige Hjemmel for Skatternes Optræden og for Afholdelse af Statens Udgifter“. Bestemmelsen om, at Rigsdagen ikke kan være samlet uden Kongens Samtykke udover 2 Maaneder, er en overflødig Bestemmelse, og den har aldrig været overholdt, mig bekendt. Jeg erindrer, at Ministeriet Estrup prøvede paa at puste Liv i denne Bestemmelse, saa der forelaa fra Rigsdagen en kongelig Resolution om, at Kongen allernaadigst har bifaldet, at Rigsdagen kunde forblive ud over 2 Maaneder. Denne Meddelelse fra den daværende Konseilspræsident blev modtaget med et Smil, og den er ikke blevet gentaget. Det foreslaas derfor at stryge denne Bestemmelse. I §§ 20—21 foreslaas Ordene Rigsdagens „Sammenkomster“ og „Sammenkomst“ ændret til Rigsdagens „Samlinger“ og Rigsdagens „Samling“.

§ 22 handler om Rigsdagens Opløsning. Kongen kan som hidtil opløse Folketinget, men angaaende Landstingets Opløsning er der her foreslaaet en ny Bestemmelse, og den lyder i sin Helhed saaledes: „Om Opløsning af Landstinget gælder følgende: Naar Folketinget har vedtaget et Lovforslag og mindst tre Maaneder inden en Rigsdagssamlings Slutning oversendt det til Landstinget, men Landstinget ikke har vedtaget dette Forslag, og der heller ikke opnaas en ligelydende Vedtagelse i Tingene, efter at et Fællesudvalg har afgivet Indstilling derom, og naar dernæst Folketinget efter dets Fornyelse gennem et paa Grund af Valgperiodens Udløb foretaget almindeligt Valg vedtager Forslaget uforandret paa en ordentlig Rigsdagssamling og paa ny oversender det til Landstinget indenfor den ovennævnte Tidsfrist, kan Kongen, hvis der da ikke opnaas Enighed mellem de to Ting om Forslaget, opløse Landstinget. — I øvrigt kan Landstinget kun opløses i Tilfælde af Grundlovsforandring (jfr § 93).“

I § 25, der handler om foreløbige Love, er der indført en Bestemmelse om, at foreløbige Love straks efter den følgende Rigsdags Sammentræden skal forelægges denne, uden hvis Bekræftelse Lovene bortfalder, samt at foreløbige Love behandles først i Folketinget. Grundlovens § 25 er jo en Paragraf, der har været meget omstridt, og en Paragraf, der er blevet misbrugt, idet man for at faa opfyldt